

Redegørelse til Inatsisartut om TAC og kvoter i 2010

Oktober 2011

Forord

Forord

Jeg skal på vegne af Naalakkersuisut afgive redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af kvoter og TAC (TAC = Total Allowable Catch = maksimalt tilladt fangstmængde) for fiskeriet i 2010. I henhold til bemyndigelse fra Inatsisartut fastsætter Naalakkersuisut hvert år TAC og kvoter for fiskeriet samt foretager fordelingen af disse kvoter. I redegørelsen forklares dels baggrunden for tilblivelsen af de enkelte kvoter, dels hvordan kvoterne efterfølgende fordeles mellem Grønland og de lande, som Grønland indgår fiskeriaftaler med. Redegørelsen beskriver alle TAC og kvoter for 2010, herunder de ændringer, der er foretaget i løbet af året.

Inatsisartut fortsætter på efterårssamlingen behandlingen af den nye Inatsisartutlov om fiskeri. Med baggrund i Fiskerikommissionens betænkning fik vi under efterårssamlingen 2009 og forårssamlingen 2011 taget hul på drøftelserne om nødvendige strukturtilpasninger inden for det grønlandske fiskeri. Det må være i alle parter interesse, at vi ved den kommende samling fastholder fokus på at fremtidssikre fiskerierhvervet. Vi har allerede 1. behandlet to tilføjelser til fiskeriloven, som vil medføre øgede stordriftsfordele og kapitalindførsel, som kan gavne indtjeningsmulighederne i fiskerierhvervet. Jeg har med stor tilfredshed noteret mig, at erhvervet også selv har taget initiativ til at forbedre økonomien, og Naalakkersuisut vil som sagt være med til at sikre gode rammebetingelser for fiskeriets videreudvikling. Det er netop med baggrund heri, at jeg foreslår en række reformer af lovgivningen ved den kommende samling.

Jeg har noteret mig, at 2010 i det store hele blev et godt år for fiskeriet med bedre indtjening end året før, og jeg håber, at denne fremgang vil kunne fortsætte i de kommende år parallelt med de kommende strukturtilpasninger.

Det er særdeles vigtigt og af stor betydning for mig at fortsætte arbejdet med at få beskrevet økonomien i fiskeriet i forhold til produktion og eksport af fiskeriprodukter. Det er min opfattelse, at erhvervet indtil nu har været noget tilbageholdende med oplysninger på produktions- og eksportsiden. Mit landsstyreområde vil derfor i de kommende år fortsætte prioriteringen af dette område.

Naalakkersuisut har under efterårssamlingen 2010 vedtaget to nye kontrolbekendtgørelser, en for det havgående og en for det kystnære fiskeri, som trådte i kraft ved årsskiftet. Hovedformålet med ændringerne i disse bekendtgørelser er at sikre korrekt registrering af rejefangster og dermed bedre opgørelser af det reelle kvoteforbrug. Det vil sige, at det ikke længere er muligt at vrage rejer. Hele fangsten skal medregnes. Netop disse ændringer er nogle af de afgørende betingelser for at opnå MSC (Marine Stewardship Council) certificering af rejefiskeriet.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke fiskeriets organisationer for et godt og konstruktivt samarbejde, som vi har haft i forbindelse med de mange opgaver, som vi sammen har løst i 2010. Jeg håber, at det gode samarbejde også vil fortsætte fremover.

Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Ane Hansen
Nuuk, oktober 2011

Forsidebillede; GFLK
Billedet viser et kystnært fiskefartøj fra Sydgrønland

Indholdsfortegnelse:

FORORD	1
1. BAGGRUND OG FORMÅL	5
2. INDLEDNING	5
3. REDEGØRELSE FOR DEN ØKONOMISKE UDVIKLING I DET GRØNLANDSKE FISKERI	5
3.1 Økonomien i det grønlandske fiskeri	5
3.2 Rejer	6
Figur 1 Værdi af skalrejer. (Løbende priser for skalrejer) periode 2002-2010.....	6
Figur 2. Værdi af kogte pillede rejer. (Løbende priser for kogte pillede rejer) periode 2002-2010.....	7
3.3 Hellefisk	7
3.4 Torsk.....	7
3.5 Andre arter.....	8
3.6 Den samlede eksport	8
4. REJER	8
4.1. Vestgrønland	8
4.1.1. TAC-fastsættelse for 2010	8
Tabel 1: Den biologiske rådgivning 2002 – 2010 for rejer ved Vestgrønland (tons). ...	8
4.1.2. Fordeling af kvoten mellem havgående og kystnær fiskeri	8
4.2. Østgrønland	9
4.2.1. TAC-fastsættelse for 2010	9
Tabel 2: Den biologiske rådgivning 2001-2010 for rejer ved Østgrønland.	9
Rådgivning	9
4.3. Rejekvoter i internationalt farvand.....	9
4.3.1. Rejer ved Flemish Cap, NAFO-område 3M	9
4.3.2. Rejer ved Grand Bank, NAFO-område 3L	9
4.3.3. Rejer ved Svalbard	10
5. ANDRE ARTER	10
5.1. Vestgrønland	10
5.1.1. Hellefisk	10
5.1.2. Skolæst	10
5.1.3. Rødfisk	11
5.1.4. Helleflynder.....	11
5.1.5. Havkat	11
5.1.6. Lodde.....	11
5.1.7. Krabber.....	11
Tabel 3: Naalakkersuisut TAC på havgæede krabber 2002-2010 (tons)	11
5.2. Østgrønland	11
5.2.1. Hellefisk	11
5.2.2. Skolæst	12
5.2.3. Bundlevende rødfisk	12
5.2.4. Helleflynder.....	12

5.2.5. Havkat	12
5.2.6. Lodde.....	12
5.2.7. Blåhvilling	13
5.2.8. Sild	13
5.2.9. Forsøgsfiskeri	13
5.3. Vest- og Østgrønland	13
5.3.1. Torsk.....	13
5.3.2. Pelagisk rødfisk	13
6. DET KYSTNÆRE FISKERI.....	14
6.1 Rejer	14
Tabel 4: Rejefangster kystnært 2003 – 2010 (tons)	14
6.2. Krabber.....	14
Tabel 5: Naalackersuisuts TAC på krabber kystnært 2002 – 2010 (tons)	15
6.3. Kammuslinger	15
Tabel 6: Kvotemråder og Naalackersuisuts TAC 2003 - 2010.....	15
6.4. Hellefisk	16
6.5. Torsk.....	15
Tabel 7 Kystnære fangster i perioden 2003-2010 (levende vægt):	15
6.6. Stenbider.....	16
Tabel 8: Fangster kystnært torsk 2003 – 2010 (tons)	14
6.7 Laks.....	27
7. FORDELINGEN AF KVOTER MELLEM GRØNLAND OG DE LANDE SOM GRØNLAND HAR INDGÅET FISKERIAFTALER MED	17
7.1. EU.....	17
Tabel 9: EU's fiskerimuligheder ved Vestgrønland (tons):	17
Tabel 10: EU's fiskerimuligheder ved Østgrønland (tons):	17
Tabel 11: EU's fiskerimuligheder ved Vest- og Østgrønland (tons):	17
7.2. Færøerne.....	18
7.3. Norge.....	18
Tabel 12: Norges kvoter ved Grønland i 2010 (tons):	18
7.4. Rusland.....	19
Tabel 13: Ruslands kvoter i Grønland i 2010 (tons):	19
7.5. Island	19
7. 6 Bilateralt samarbejde.....	19
8. BILAG 1: HAVGÅENDE FISKERI - KVOTER FOR 2010 OG BILAG 2: KYSTNÆRT FISKERI - KVOTER FOR 2010	20

1. Baggrund og formål

Naalakkersuisut afgiver hermed, jf. § 5, stk. 1 og 2, i Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af TAC og kvoter for fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium for 2010.

2. Indledning

Naalakkersuisut fastsætter hvert år TAC for en række fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium. Naalakkersuisut fordeler efterfølgende kvoterne til henholdsvis det grønlandske fiskeri, og til de lande som Grønland indgår bilaterale fiskeriaftaler med.

Fastsættelsen af TAC sker på baggrund af den rådgivning, som biologerne afgiver for de forskellige arter. Rådgivning er baseret på informationer fra de internationale forskningsorganisationer indenfor fiskeri, ICES (International Council for the Exploration of the Sea) og NAFO (Northwest Atlantic Fisheries Organization), hvor grønlandske biologer samarbejder med kolleger fra en række andre lande fra Nordatlanten. Også informationer fra logbøger er vigtige i arbejdet med kortlægning af bestandssituationen. Rådgivningen for alle fiskearter, bortset fra rejer og krabber, afgives normalt i årets 2. kvartal, mens rådgivningen for rejer og krabber først foreligger i slutningen af november.

I henhold til fiskeriloven skal Fiskerirådet høres inden Naalakkersuisut fastsætter TAC. Fiskerirådet består nu af GA og KNAPK, foruden et antal tilforordnede, bl.a. SIK, NUSUKA KANUKOKA, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Grønlands Naturinstitut, Grønlands Fiskerilicenskontrol, Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Departementet for Finanser samt andre organisationer med berøringsflader til fiskerierhvervet.

3. Redegørelse for den økonomiske udvikling i det grønlandske fiskeri

3.1 Økonomien i det grønlandske fiskeri

Den grønlandske eksport består hovedsageligt af fiske- og skaldyrsprodukter og udgjorde ca. 89 % af den samlede grønlandske eksport i 2010¹, hvilket er en stigning på 13 % point eller knap 236 mio. kr. i forhold til 2009. Eksporten af fisk og skaldyr er hovedsageligt koncentreret på hellefisk, torsk og rejer, der udgør langt den største del af de grønlandske fiskeres fangster. Den grønlandske økonomi og den enkelte fiskers indtjening er derfor også afhængig af prisudviklingen på disse arter.

I det følgende redegøres for eksportværdien af rejer, hellefisk og torsk, som var de vigtigste arter i det grønlandske fiskeri med en samlet eksportværdi på omkring 81 % af værdien af den samlede grønlandske eksport i 2010. De tre fiskearter udgør tilsammen 91 % af den samlede fiskeeksport,¹ hvoraf rejeeksporten alene udgør 53 % heraf.

Grønland eksporterer næsten udelukkende til Danmark eller andre EU-lande, og mange af disse varer reeksporteres efterfølgende ud af EU. Valutaudsving får dermed en indirekte betydning for den grønlandske indtjening.

I de senere år har forbrugerne i stigende grad rettet deres efterspørgsel efter MSC-certificerede produkter. Dette forhold synes at påvirke markedsprisen i opadgående retning for disse produkter. Det grønlandske fiskerierhverv har derfor stor interesse i at opnå MSC certificering til først og fremmest rejer og på sigt ligeledes for hellefisk og andre arter.

¹ Grønlands Statistik, Udenrigshandel 2010 (foreløbige tal).

Fiskeriet i Grønland undergår løbende strukturelle ændringer, og i Fiskerikommissionens betænkning fra 2009 peges der på udvikling i retning af et mere kapitalintensivt fiskeri, som forudsætning for forbedring af indtjeningen for den enkelte fisker og for samfundet som sådant.

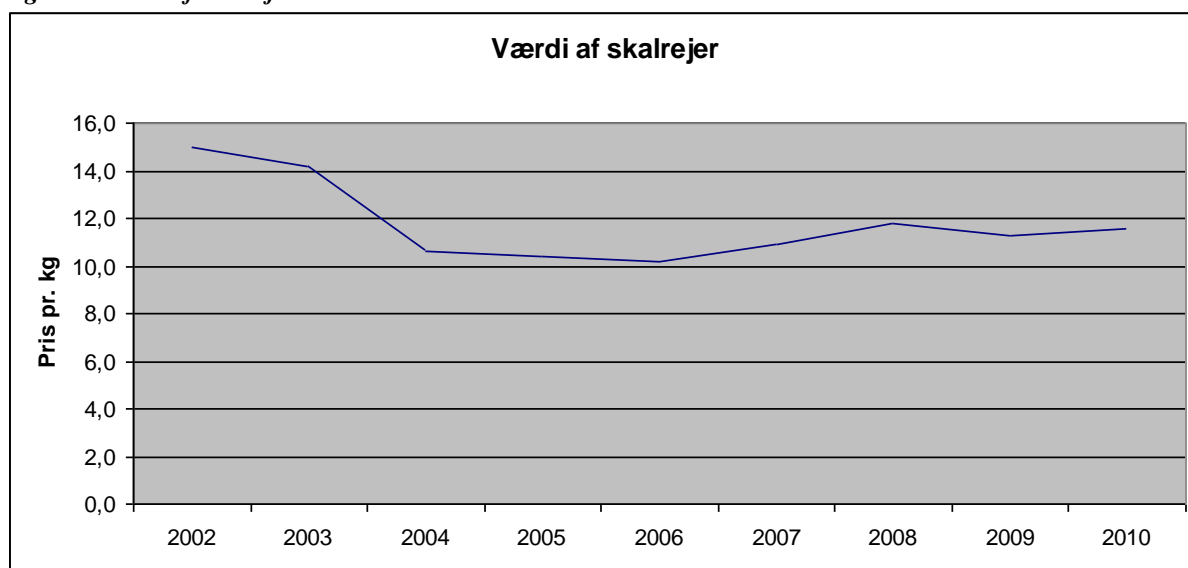
Behovet for strukturtilpasning er især udtalt i det kystnære fiskeri efter hellefisk, som har svært ved at generere overskud. Dels er der forholdsvis mange aktører i dette fiskeri, og dels er mange fartøjer i dette fiskeri af ældre dato og derfor langt fra rentable i drift.

3.2 Rejer

Rejeeksporten deles ind i 2 grupper – skalrejer og kogte pillede rejer. Gennemsnitsprisen for skalrejer i 2010 har været på 11,6 kr./kg, hvilket svarer til en stigning på 6,4 % i forhold til 2009. Figur 1 viser prisudviklingen for skalrejer i perioden 2002 - 2010. I 2010 øgedes mængden af eksporterede skalrejer med 4 % i forhold til forrige år. Stigningen i prisen samt mængden betyder, at værdien af eksporten af skalrejer i 2010 er øget med 51,5 mio. kr. i forhold til sidste år.

Bytteforholdet synes på baggrund af priserne på skalrejer at være stabiliseret. Det skal dog bemærkes, at opgørelsen er i løbende priser, og at det er gennemsnitspriser samt foreløbige tal for 2010.

Figur 1. Værdi af skalrejer

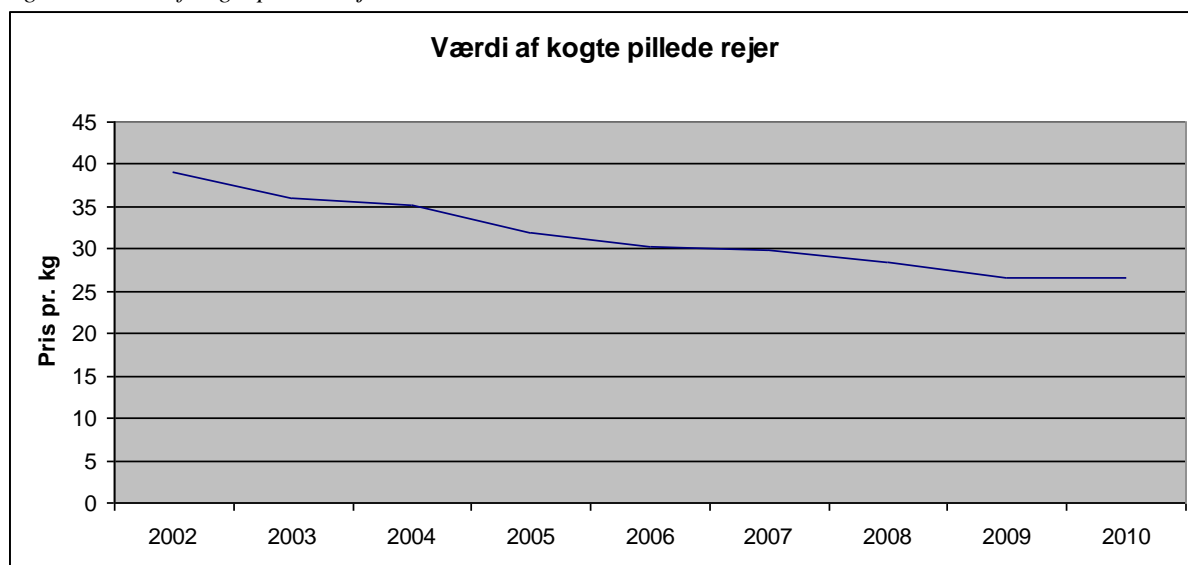
(Løbende priser for skalrejer) periode 2002-2010

Kilde: Grønlands Statistik: Udenrigshandel 2010 (foreløbige tal) 2011:1

Der har igen i 2010 været et mindre prisfald på kogte pillede rejer på 0,5 kr./kg, hvilket er et fald på 1,8 % i forhold til 2009. Gennemsnitsprisen for 2010 har været på 26,6 kr./kg. Prisudviklingen på kogte pillede rejer fremgår af figur 2, og viser fald i priserne i perioden 2002 – 2010 med undtagelse af 2007. Den eksporterede mængde i 2010 er øget med 6 % i forhold til sidste år, hvilket har opvejet den mindre nedgang i gennemsnitsprisen. Værdien af den samlede eksport af kogte pillede rejer er således steget med 35 mio. kr. til 610 mio. kr. i 2010.²

² Grønlands Statistik, Udenrigshandel 2010 (foreløbige tal) 2011:1

Figur 2. Værdi af kogte pillede rejer.

(Løbende priser for kogte pillede rejer) periode 2002-2010

Kilde: Grønlands Statistik; Udenrigshandel 2010:4

Samlet set er eksporten af skalrejer og kogte pillede rejer steget med knap 87 mio. kr., svarende til en stigning på 8 % i 2010 i forhold til 2009. Årsagen hertil må overvejende tilskrives en stigning i eksporterede mængder.

3.3 Hellefisk

Hellefisk er den næst vigtigste kommercielle art i det grønlandske fiskeri, og udgjorde 26 % af værdien af den samlede fiskeeksport i 2010. Frosset hel hellefisk er med 2/3 af hele hellefiskeproduktionen det vigtigste eksportprodukt. Prisen var i 2010 18,7 kr./kg, hvilket er 1 kr. mere i forhold til 2009³, mens prisen på hellefiskefilet steg med 13 % til 26, kr./kg. Stigningen i den samlede eksporterede mængde var 23 % svarende til 25.665 tons i 2010. Stigningen i prisen på nogle hellefiskeprodukter, gjorde, at værdien af den samlede eksport af hellefisk steg med 27 % til 506 mio. kr. i 2010.

3.4 Torsk

Mængden af fanget torsk er faldet med ca. 40 % (3.145 tons) til 4.663 tons i 2010 i forhold til 2009. I 2010 var der en mindre prisstigning for frosset hel torsk, mens et mindre prisfald indtraf for frosset filet i 2010 i forhold til 2009. Den nedadgående prisændring for torsk slog først markant igennem i starten af 2010.

Med hensyn til frosset hel torsk var både mængde og pris på samme niveau som i 2009. Den samlede nedgang i eksporten af torsk tilskrives derfor nedgangen i prisen på frosset filet. Eksporten af frosset filet faldt med 11 % til 1.846 tons i 2010. Således faldt værdien af den samlede eksport af torsk med 13 % til en værdi på 112 mio. kr. i 2010. Dette svarer til et fald i eksportværdien af torsk på 17 mio. kr.

Indhandlingsprisen for hele torsk i Grønland er sat i faste rammer gennem aftaler mellem KNAPK og indhandlingsselskaberne. Indhandlere i Grønland satte i starten af 2009 indhandlingspriserne på torsk ned med 40 % til 50 % i forhold til 2008-prisen. Priserne

³ Grønlands Statistik; Grønlands Udenrigshandel 2010 (foreløbige tal) 2011:1

forblev stort set uændrede i 2010. Denne udvikling skyldes først og fremmest udviklingen i verdensmarkedspriserne.

3.5 Andre arter

Den samlede eksport af andre fiske- og skaldyrsprodukter steg med 58 mio. kr. til i alt 176 mio. kr. i 2010. Det er en stigning på 50 %, og de væsentligste eksportprodukter er rødfiskefilet (65 mio. kr.) stenbiderrogn (39 mio. kr.), krabber (35 mio. kr.) og kuller (9 mio. kr.). Stenbiderrogn viste en stigning fra 22 mio. kr. i 2009 til 39 mio. kr. i 2010, mens mængden steg fra 591 tons i 2009 til 846 tons i 2010, svarende til en stigning på 43 %. Fangsten af krabber faldt både i mængde og i pris, hvor værdien udgjorde 10 mio. kr. i 2010, svarende til et fald på 22 %.

3.6 Den samlede eksport

Det overordnede billede af udviklingen mellem 2009 og 2010 viser en stigning i priserne for en række af de vigtigste arter såsom skalrejer, hellefisk og stenbiderrogn. For andre arter, såsom pillede rejer og krabber, kan der noteres et fald i prisen. For enkelte arter har større mængder opvejet fald i prisen. Samlet set har det medført en stigning i den samlede eksportværdi. I 2010 udgjorde den samlede eksportværdi for fisk og skaldyr knap 1,9 mia. kr., hvilket er en stigning på 236 mio. kr. i forhold til 2009. Dette svarer til en stigning på 14 % i den samlede eksport af fiske- og skaldyrsprodukter⁴.

4. Rejer

4.1. Vestgrønland

4.1.1. TAC-fastsættelse for 2010

Den biologiske rådgivning for 2010 lød på et maksimalt fiskeri på 110.000 tons og gerne mindre. Rådgivningen var uændret i forhold til 2009.

Den biologiske rådgivning for rejer har de seneste par år været formuleret således, at den ikke direkte anbefaler et bestemt TAC-niveau. I stedet angives risikoen for, at rejebestanden falder under det biologisk forsvarlige niveau ved en given TAC. I rejerådgivningen for 2010 ved Vestgrønland angiver biologerne således, at biomassen ved en samlet TAC på 110.000 skønnes at sikre et stabilt udbytte og et bæredygtigt fiskeri.

Tabel 1: Den biologiske rådgivning 2003 – 2010 for rejer ved Vestgrønland (tons).

Rådgivning	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Vest	100.000	130.000	130.000	130.000	130.000	110.000	110.000	110.000

Naalakkersuisut valgte at fastsætte en TAC for 2010 ved Vestgrønland på 114.570 tons, hvilket er uændret i forhold til 2009.

4.1.2. Fordeling af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri

Rejekvoten fordeles mellem den havgående og den kystnære flådekomponent i overensstemmelse med den kvotefordelingsaftale, som KNAPK og det daværende APK indgik i 2001. Aftalen, som nu er lovfæstet i Fiskeriloven, fastslår, at den grønlandske kvote

⁴ Grønlands Statistik; Udenrigshandel 2010 (foreløbige tal) 2011:1

for rejer ved Vestgrønland fordeles med 43 % til den kystnære flådekomponent og 57 % til den havgående flådekomponent.

Denne fordelingsnøgle, som er udtryk for en betydelig forenkling af fordelingen af kvoten mellem de to grønlandske flådekomponenter, har været gældende siden 2002.

Af den samlede TAC på 114.570 tons fik den havgående flåde 63.025 tons og den kystnære flåde 47.545 tons. De resterende 4.000 tons gik til EU-fartøjer i henhold til fiskeripartnerskabsaftalen med EU.

4.2. Østgrønland

4.2.1. TAC-fastsættelse for 2010

Den biologiske rådgivning for fiskeriet på hele Østgrønland var i 2010 på 12.400, hvilket er uændret siden 2004. Af denne mængde fik EU 2.565 tons (efter videreallokeringen, og i alt 7.000 tons inden EU videreallokerer). Rejefiskeriet i Østgrønland foregår alene som et havgående fiskeri. Rådgivningen siden 2003 fremgår af tabel 2.

Tabel 2: Den biologiske rådgivning 2003-2010 for rejer ved Østgrønland.

Rådgivning	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Øst	9.600	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400

4.3. Rejekvoter i internationalt farvand

4.3.1. Rejer ved Flemish Cap, NAFO-område 3M

Fiskeriet efter rejer ved Flemish Cap i NAFO-område 3M foregår i internationalt område, og fiskeriet er reguleret gennem NAFO. Det tilladte fiskeri regnes i fiskedage. Den biologiske rådgivning anbefalede i 2009 en maksimal fangst af rejer på mellem 18.000 og 27.000 tons, hvilket er samme niveau, som i perioden 2005-2007. I 2010 var den biologiske rådgivning fortsat, at fiskeritrykket ikke overstiger niveauet fra 2005 - 2007.

Grønland havde i 2010 258 fiskedage til rådighed i 3M, hvilket var en halvering i forhold til 2009. Den biologiske anbefaling lød faktisk på 0-fiskedage i 3M.

4.3.2. Rejer ved Grand Bank, NAFO-område 3L

Rejebestanden ved NAFO-området 3L findes hovedsageligt inden for canadisk fiskeriterritorium men også i internationalt område. Den biologiske rådgivning for 2010 anbefalede en maksimal fangst på 25.000 tons i dette område. TAC'en blev fastsat til 30.000 tons, hvilket er uændret i forhold til 2009.

I henhold til aftalen fra 1999 mellem Canada og NAFO, skal Canada have 5/6 af den samlede TAC for rejer i dette område, idet rejebestanden i det internationale område i 3L hænger sammen med den canadiske rejebestand inden for Canadas 200 sømilegrænse. Den resterende mængde, som i 2010 var på 5.000 tons, deles ifølge aftalen ligeligt mellem de øvrige 11 kontraherende parter i NAFO. I NAFO-sammenhæng udgør Grønland sammen med Færøerne delegationen "Danmark på vegne af Færøerne og Grønland" (DFG), og skal således dele kvoten på 334 tons, som er den andel alle de øvrige parter fik i 2010.

Siden 2003 har DFG dog protesteret mod denne fordeling, og i 2010 valgte DFG igen at protestere mod kvotefordelingen, fordi især Færøerne, som følge af dets historiske fiskeri samt bidrag til biologisk forskning m.m., mener at have krav på en større andel af TAC'en end den nuværende fordeling. Grønland og Færøerne fastsatte en autonom kvote på 3.101 tons rejer i område 3L for 2010, og heraf fik Grønland 530 tons. Stigningen i den autonome kvote svarer til den forøgelse af TAC, som NAFO fastsatte sidste år.

4.3.3. Rejer ved Svalbard

Ved indgåelsen af fiskeriaftalen med Norge i 1992 gjorde Grønland opmærksom på, at Grønland/Danmark ikke har accepteret den ensidige norske udmelding om en "fiskeværnzone", som Norge har indført for at regulere fiskeriet omkring Svalbard. Grønland fremfører hvert år under de bilaterale forhandlinger med Norge sin position, som indskrives i protokollen. I protokollen for 2010 var den formuleret således:

"Når det gjelder rekefisket ved Svalbard, viste den norske delegasjonen til at de forskrifter om rekefisket ved Svalbard som ble innført 19. juli 1996, vil bli håndhevet. Den grønlandske delegasjonen viste i denne sammenheng til at det grønlandske syn på denne regulering framgår av PM overlevert norske myndigheter 11. september 1997."

Grønland har ikke haft noget rejefiskeri i Svalbard-området siden begyndelsen af 1980erne, men Grønland har ikke afskrevet sine muligheder for et eventuelt fiskeri i fremtiden. I henhold til de gældende norske forskrifter for rejefiskeriet ved Svalbard fra 1997 (som Grønland altså ikke anerkender) har Grønland adgang til at fiske efter rejer med fem fartøjer i 450 fiskedage.

5. Andre arter

5.1. Vestgrønland

5.1.1. Hellefisk

Den biologiske rådgivning for det havgående hellefiskefiskeri i Davis Strædet anbefalede en TAC for 2010 på 14.000 tons, hvilket er en forøgelse på 3.000 tons i forhold til 2009. Bestanden deles ligeligt mellem Canada og Grønland. Bestanden i Davis Strædet anses for at være stabil. Den grønlandske andel af TAC er således på 7.000 tons.

Ligesom TAC for Davis Strædet deles TAC i Baffin Bugten ligeligt med Canada. Rådgivningen for 2010 var uændret på 13.000 tons. På denne baggrund har Naalakkersuisut for 2010 fastsat den grønlandske kvote til 7.000 tons i kvoteområde SV (Davis Strædet), og 6.500 tons i kvoteområde NV (Baffin Bugten).

Grønland har ikke indgået forvaltningsaftale med Canada om deling af bestanden, men der har været tradition for, at landene fastsætter en TAC, der svarer til halvdelen af den anbefalede TAC.

5.1.2. Skolæst

Rådgivningen for skolæst ved Vestgrønland/Canada var, at der fortsat ikke fiskes direkte på bestanden i 2010. Bifangster i andre fiskerier bør desuden begrænses mest muligt.

Fiskerierhvervet vurderede, at det ikke er muligt at fiske hellefisk uden bifangst af skolæst. Naalakkersuisut har derfor fastsat en bifangstkvote på 1.000 tons i 2010.

5.1.3 Rødfisk

Den biologiske rådgivning for dybhavsrødfisk (*Sebastes mentella*) og stor rødfisk (*Sebastes marinus*) anbefalede, at der ikke fiskes direkte på bestandene inden denne er i tydelig bedring. Bifangst af rødfisk i rejefiskeriet bør begrænses mest muligt.

Naalakkersuisut har – ligesom i perioden 2005 - 2009 - fastsat TAC for rødfisk på 1.000 tons for 2010. Der er tale om en betydelig reduktion i forhold til 2002 og 2003, hvor TAC var på henholdsvis 8.000 tons og 19.200 tons.

5.1.4. Helleflynder

Der foreligger ingen biologisk rådgivning, og der er ingen fangster af helleflynder af betydning. Der er ingen ny udvikling i forhold til tidligere, og Naalakkersuisut fastholdt derfor den hidtidige kvote på 1.200 tons i 2010.

5.1.5. Havkat

Den biologiske rådgivning anbefalede, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangster i rejefiskeriet bør derfor begrænses mest muligt. Der er observeret forbedringer i biomassen gennem de senere år, hvilket giver håb om, at bestandene på sigt kan genetablere sig på bankerne. Naalakkersuisut fastsatte en TAC på 1.000 tons for 2010.

5.1.6. Lodde

Der er ingen biologisk rådgivning på grund af utilstrækkelig viden om bestanden. I årene fra 1997 – 1999 blev der fastsat en årlig kvote på 25.000 tons, og en tilsvarende kvote blev fastsat for 2010, men der blev ikke fisket på bestanden.

5.1.7. Krabber

For det havgående fiskeri i Disko Bugten forelå der ingen biologiske undersøgelser, og anbefalingen for 2010 om, at fangstniveauet ikke bør overstige 130 tons, er uændret i forhold til 2009. For Sisimiut området lød anbefalingen på en samlet fangst på maksimalt 200 tons. Der forelå ingen rådgivning for det havgående krabbefiskeri ved Maniitsoq som følge af manglende biologiske undersøgelser. I det havgående krabbefiskeri ved Nuuk-Paamiut var rådgivningen uændret i forhold til 2009 med et fangstniveau, der ikke bør overstige 1.600 tons.

Naalakkersuisut besluttede for 2010 at fastsætte en samlet TAC på 900 tons til det havgående fiskeri, hvoraf EU fik 500 tons.

Tabel 3: TAC for krabber i det havgående fiskeri 2003-2010 (tons)

Havgående kvote	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
TAC	8.500	2.405	1.500	1.500	500	500	1.930	900
Heraf til EU		1.000	1.000	1.000	500	500	500	500

5.2. Østgrønland

5.2.1. Hellefisk

Hellefiskebestanden ved Østgrønland er en fællesbestand med Island og Færøerne. Størstedelen af fiskeriet er trawlfiskeri i islandsk zone.

ICES anbefalede for 2010 en maksimal TAC på 5.000 tons, hvilket var det samme som for 2009. Dette er en markant nedgang fra en anbefalet TAC på 15.000 tons i 2008. Rådgivningen gives for den samlede bestand.

I modsætning til de fleste andre arter, som er fællesbestande, er hellefiskebestanden ved Østgrønland ikke omfattet af en aftale. Kyststaterne Grønland, Island og Færøerne har tidligere afholdt møder om fælles forvaltning, men er endnu ikke nået til enighed herom.

Island fastsatte en TAC på 12.000 tons for 2010. Naalakkersuisut fastsatte derfor også en grønlandsk TAC på 12.000 tons for at signalere, at Grønland har samme ret til bestanden som Island. Færøerne har ikke en egentlig kvote, men regulerer fiskeriet i form af fiskedage.

I henhold til bilaterale aftaler har Grønland tildelt EU, Rusland, Norge og Færøerne hellefisk på Østkysten, hvorefter der således var 2.575 tons til det grønlandske erhverv i 2010.

5.2.2. Skolæst

Der var ingen biologisk rådgivning for skolæst. Det eksisterende fiskeri viser, at der er tale om en bestand af meget beskeden størrelse. For 2010 blev TAC'en fastsat til 1.000 tons. Der er tale om en bifangstkvote i forbindelse med fiskeriet efter hellefisk.

5.2.3. Bundlevende rødfisk

Bundlevende rødfisk omfatter en blanding af to arter, nemlig stor rødfisk (*Sebastes marinus*) og bundlevende dybhavs rødfisk (*Sebastes mentella*). Området for bestanden strækker sig til Island og Færøerne. Det meste fiskeri foregår i islandsk zone.

Den biologiske anbefaling fra ICES er en maksimal fangst af den bundlevende rødfisk (*Sebastes marinus*) på 30.000 tons i hele området ved Østgrønland, Island og Færøerne. ICES fremkommer ikke med en anbefalet maksimal fangst af bundlevende dybhavs rødfisk (*Sebastes mentella*) ved Østgrønland. Grønland har derfor anmodet ICES om at undersøge bundrødfisken ved Østgrønland nærmere, bl.a. med henblik på fremover at få rådgivning for begge arter. Det forventes, at ICES ved udgangen af 2012 kan fremlægge deres resultater. Grønland fastsatte i 2010 separate kvoter for stor rødfisk (5.000 tons) og bundlevende dybhavs rødfisk (1.000 tons forsøgskvote).

5.2.4. Helleflynder

Der forelå ingen biologisk rådgivning for helleflynder ved Østgrønland, og der er ingen ny udvikling i forhold til tidligere. Naalakkersuisut har i 2010, ligesom i 2007, 2008 og 2009, fastsat TAC til 2.000 tons. Dette skyldes primært, at EU tildeles en kvote på 1.125 tons.

5.2.5. Havkat

Der var ingen biologisk rådgivning og ingen ny udvikling i forhold til tidligere. Naalakkersuisut fastsatte derfor i 2010 kvoten til 1.000 tons.

5.2.6. Lodde

Loddebestanden i farvandet mellem Jan Mayen, Island og Grønland er en fællesbestand, som er reguleret i en trepartsaftale mellem Norge, Island og Grønland. De tre lande samarbejder om at fastsætte TAC'en på grundlag af rådgivning fra Havforskningsinstituttet i Island.

Loddeaftalen er en kompliceret aftale med fastsættelse af TAC i flere omgange. Kvoteåret løber fra 20. juni til 30. april det efterfølgende år. I maj-juni er lodden på øst fredet. Normalt fastsættes en foreløbig TAC i juni, og en endelig TAC i december. Den endelige kvotefordeling mellem de tre lande beregnes ud fra den endelige TAC.

I 2010 blev den endelige TAC fastsat til 150.000 tons. I henhold til trepartsaftalen har Grønland krav på 11 %, det vil sige 16.500 tons, og heraf skal EU ifølge protokollen under Fiskeripartnerskabsaftalen have 7,7 % af den overordnede TAC (svarende til 7 % af den grønlandske andel). EU's andel blev derfor 11.550 tons, og til det grønlandske fiskeri resterede der således 4.950 tons.

5.2.7. Blåhvilling

Blåhvillingbestanden er en fællesbestand for EU, Norge, Færøerne og Island. Grønland betragter sig som kyststat og har fremført dette i NEAFC, hvor de øvrige kyststater dog ikke formelt anerkender denne status. På trods af dette tildeles Grønland en blåhvillingkvote gennem NEAFC, og det samme gør Rusland, som heller ikke er anerkendt som kyststat.

Kyststaterne aftalte en maksimal fangst af blåhvilling i 2010 på 497.022 tons, hvoraf Grønland fik 2.924 tons, som blev vedtaget i NEAFC. Heraf kan 2.000 tons fiskes i færøsk zone.

I 2010 var kvoten på 10.000 tons i grønlandsk zone og 2.924 tons i internationalt farvand. Fangsterne i grønlandsk zone er meget begrænset.

5.2.8. Sild

Der var ingen biologisk rådgivning, og Naalakkersuisut fastsatte kvoten til 10.000 tons.

5.2.9. Forsøgsfiskeri

Det havgående fiskeri efter torsk i Vestgrønland var lukket i 2010, men der blev givet tilladelse til et forsøgsfiskeri til et norsk fartøj på 750 tons. Der blev rapporteret fangster på 290 tons.

Derudover blev der givet tilladelse til forsøgsfiskeri efter makrel, guldlaks samt hestemakrel. Alt i alt et beskedent fiskeri og da fiskeriet efter makrel kom for sent i gang, blev forventningerne ikke indfriet. Der blev fanget 1.311 tons sild og 58 tons blåhvilling i forsøgsfiskeriet

5.3. Vest- og Østgrønland

5.3.1. Torsk

ICES anbefaler fortsat, at der ikke fiskes direkte på torskebestanden i 2010. ICES anbefalede desuden, at der udarbejdes en flerårig forvaltningsplan, der skal sikre, at fiskeriet ikke ekspanderer før der er registreret en betragtelig stigning i biomassen og rekrutteringen til bestanden.

Naalakkersuisut nedsatte i 2007 en arbejdsgruppe, som skulle fremkomme med forslag til en forvaltningsplan for torskefiskeriet, som blev vedtaget i 2008. I 2010 blev der igangsat en videreudvikling af forvaltningsplanen med henblik på vedtagelse i 2011.

For 2010 blev TAC fastsat til 5.000 tons, hvoraf EU fik 1.500 tons. Det havgående torskefiskeri nord for 62° N i Østgrønland var lukket, og i Vestgrønland var det helt lukket, dog med undtagelse af et mindre forsøgsfiskeri på 750 tons, som indgik i aftalen med Norge.

5.3.2. Pelagisk rødfisk

TAC deles mellem Grønland, Færøerne, Norge, Island, Rusland samt EU. Fiskeriet foregår for langt den største dels vedkommende i den nordøstlige del af Irmingerhavet, mens der

fanges mindre mængder i de øvrige områder af Irmingerhavet. Hertil kan en mindre del af TAC fiskes ved Vestgrønland (NAFO-område 1F), men dette udnyttes i meget beskedent omfang.

ICES opererede i rådgivningen for 2010 for første gang med to separate bestande af pelagisk rødfisk: 1) *den øvre bestand*, hvor rådgivningen var på 0 tons, og 2) *den dybe bestand*, hvor rådgivningen for 2010 var på 20.000 tons.

Forvaltningen af bestanden, herunder fastsættelse af TAC, forhandles mellem de relevante parter i NEAFC.

Det er hidtil ikke lykkedes at nå til enighed, og parterne fastsatte igen i 2010 hver især autonome kvoter. Grønland fastsatte en uændret autonom kvote på 14.812 tons. En stor del af kvoten blev videreallokeret til EU, Rusland og Norge, hvorefter der var 3.912 tons tilbage til rådighed for grønlandske fiskere.

Kyststaterne er dog nået til enighed om en fordeling med 30 % til Island, og 28 % til DFG til deling, under forudsætning af at de 3 kyststater tilsammen vil få 58 % af den samlede TAC. Grønland og Færøerne er nået til enighed om, at Grønland skal have 21.5 % og Færøerne 6.5 % af deres fælles andel.

6. Det kystnære fiskeri

6.1 Rejer

Den kystnære flådes andel af rejekvoten ved Vestgrønland udgør 43 % jf. Fiskerilovens § 5, stk. 3 (jf. afsnit 3.1.2.). Det svarede til 47.545 tons i 2010.

Tabel 4: Rejefangster kystnært 2003 – 2010 (tons)

Kystnær	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Fangster	37.811	48.235	51.629	52.721	51.369	60.724	56.789	51.600

6.2. Krabber

I 2004 vedtog Naalakkersuisut en ny forvaltningsmodel for krabbefiskeriet. Den indebærer blandt andet, at det kystnære fiskeri er blevet inddelt i seks separate forvaltningsområder med hver deres kvote. Et fartøj kan højst have licens til fiskeri i to forvaltningsområder. Endvidere er området nord for 64°15 N lukket for fiskeri i årets tre første måneder. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. juli 2004. I 2010 besluttede Naalakkersuisut dog, at der kun kan udstedes licens til et forvaltningsområde i det kystnære krabbefiskeri. I efteråret blev dette ændret således, at der kan udstedes licens til de to sydlige forvaltningsområder.

Den biologiske rådgivning for det kystnære krabbefiskeri i Disko Bugt forvaltningsområde var i 2010 uændret på 600 tons med 200 tons i henholdsvis den sydlige og nordlige del samt i Vaigat. Ved det kystnære forvaltningsområde ved Sisimiut viste bestanden tegn på forbedringer og kvoten blev fastsat til 500 tons i 2010. Fordelingen blev herefter 300 tons i det traditionelle fiskeriområde og de resterende 200 tons i fjordene Ndr. Isortoq og Ndr. Strømfjord. Der var ingen rådgivning for det kystnære krabbefiskeri ved forvaltningsområde Maniitsoq grundet manglende biologiske undersøgelser. For det kystnære forvaltningsområde Nuuk-Paamiut har anbefalingen siden 2004 været et fangstniveau på 700 tons. Rådgivningen for 2010 var på 200 tons.

Den kystnære krabbe TAC for perioden 2003 – 2010 fremgår af tabellen nedenfor

Tabel 5 TAC på krabbe for kystnært fiskeri 2003 – 2010 (tons)

Kystnær	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
TAC	10.000	4.200	5.236	4.440	4.380	4.200	2.150	3.150

Naalakkersuisut besluttede at fastsætte kvoten for det kystnære krabbefiskeri til 3.000 tons i 2010. I oktober 2010 forhøjede Naalakkersuisut kvoten i det kystnære krabbefiskeri med 150 tons, så den samlede kvote blev på 3.150 tons, jf. i øvrigt afsnit 5.1.7.

6.3. Kammuslinger

Siden 2004 har der hverken været ny biologisk rådgivning eller ønsker om ændringer i forvaltningen af kammuslingefiskeriet fra fiskerierhvervets side. Naalakkersuisut har derfor valgt at fastholde de samme kvoteområder og TAC i 2010. Der er nu kun et aktivt fartøj i dette fiskeri.

Kvoterne for perioden 2003 – 2010 fremgår af tabellen nedenfor:

Tabel 6: Kvoteområder og TAC for kammuslinger 2003 - 2010

Kvoteområde	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Nuuk	720	720	720	720	720	720	720	720
Mudderbugten**	240	0	0	0	0	0	0	0
Attu	560	100*	100*	100*	100*	100*	100*	100*
Sisimiut - Syd (Saqqaq)	800	400	400	400	400	400	400	400
Sisimiut – Nord (Kangaarsuk)	ingen kvote	700	700	700	700	700	700	700
Nordre Strømfjord	Ingen kvote	300	300	300	300	300	300	300
Kammusling i alt	2.320	2.220	2.220	2.220	2.220	2.220	2.220	2.220

* Uden for det lukkede område frit fiskeri.

** Lukket i 2003 pga. fredning af området.

6.4. Hellefisk

Biologerne anbefalede fortsat en separat kvote for hvert af de tre kystnære forvaltningsområder, Disko Bugt, Uummannaq og Upernavik. Rådgivningen for områderne er toårig. På grund af utilstrækkelige data fra det kommercielle fiskeri og fra biologiske undersøgelser er biologerne ikke i stand til at opdatere vurderingen af bestanden i Upernavik og øvrige Grønland, og kan som følge heraf ikke anbefale et kvoteniveau for disse områder. Dog kan det konstateres, at fangster og gennemsnitslængder i vinterfiskeriet er stabile i Upernavik området.

For Disko Bugten var anbefalingen den samme som forrige år, hvilket vil sige en maksimal fangstmængde på 8.800 tons i 2010. Der anbefales mindre fangstmængder, fordi de fisk, som er fanget gennem de senere år, er blevet mindre. For så vidt angår forvaltningsområde Uummannaq anbefales det, at fangsterne fortsat ikke overstiger 5.000 tons i 2010. I 2007 blev det anbefalet at indføre logbogspligt i fiskeriet til hjælp for den biologiske rådgivning. Der er nu indført rapporteringspligt for alle fartøjer over 30 fod.

Tabel 7: Kystnære fangster af hellefisk i perioden 2003-2010 (levende vægt):

Tons	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Disko Bugt	12.137,4	12.776,9	12.574,0	10.731,7	11.173,4	8.415	6.321	7.682

Uummannaq	5.307,9	5.320,1	5.533,7	6.312,9	5.457,6	6.048	5.469	5.995
Upernavik	3.949,7	4.611,1	3.533,9	5.638,6	4.790,3	4.743	6.497	6.541

Kilde: GFLK

Der foregår desuden et yderst beskedent kystnært fiskeri uden for de kvoterede områder ved Qaanaaq, Østgrønland og Sydvestgrønland.

Naalakkersuisut fastsatte for 2010 TAC for forvaltningsområderne Disko Bugt, Uummannaq og Upernavik. I første omgang blev TAC fordelt med 8.800 tons til Disko Bugt, 5.000 tons til Uummannaq og 6.000 tons til Upernavik. I det øvrige Grønland er der frit fiskeri. I oktober 2010 besluttede Naalakkersuisut at forhøje TAC for forvaltningsområderne Upernavik og Uummannaq, idet kvoterne var opfisket. Naalakkersuisut forhøjede kvoterne for Uummannaq og Upernavik med hhv. 799 tons og 500 tons. Den endelige TAC fordeling for 2010 var derfor således:

Disko Bugt: 8.800 tons
 Uummannaq: 5.799 tons
 Upernavik: 6.500 tons

6.5. Torsk

I 2010 blev TAC'en for det kystnære fiskeri efter torsk fastsat til 5.000 tons. I sidste halvdel af 2010 blev den kystnære kvote dog forhøjet i flere omgange, og den samlet kvote endte på 9.250 tons. Hovedparten af forhøjelserne er foretaget ved overflytning af ubrugte kvoter i det havgående fiskeri.

Tabel 8: Fangster kystnært 2003 – 2010 (tons)

Indenskærs	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Fangster	-	5.233	6.568	7.805	11.693	12.270	7.808	4.663

6.6. Stenbider

Der er ingen biologisk rådgivning for stenbider.

6.7. Laks

Laks er en stærkt vandrende art og reguleres gennem samarbejdet i den nordatlantiske lakseorganisation, NASCO (North Atlantic Salmon Conservation Organization).

Den biologiske rådgivning fra ICES er igen meget alarmerende for 2009 - 2011. Laksebestandene vurderes til at være på et historisk lavt niveau, og ingen af de hidtidige tiltag for at forbedre bestandenes, ser ud til at have hjulpet. Der er således heller ingen synlig effekt af, at Grønland siden 2002 kun har haft subsistensfiskeri på laks på omkring 20-40 tons om året.

På årsmødet i NASCO i juni 2010 opnåede Grønland igen et forhandlingsresultat, der tillader et laksefiskeri i 2010 til eget internt forbrug, det såkaldte subsistensfiskeri. Det såkaldte subsistensfiskeri er vurderet til at ligge på ca. 20 tons laks – et tal som ikke er et maksimum eller et kvoteloft. I 2010 blev der imidlertid rapporteret en samlet fangst på knap 40 tons.

7. Fordelingen af kvoter mellem Grønland og de lande som Grønland har indgået fiskeriaftaler med

Efter Naalakkersuisuts fastsættelse af TAC på de forskellige arter fordeles kvoterne mellem Grønland og de lande, som Grønland har indgået fiskeriaftaler med. Fordelingen fremgår af bilag 1 og 2.

7.1. EU

EU-aftalen er Grønlands vigtigste fiskeriaftale. Fiskeriaftalen udfyldes via protokoller. Den 1. januar 2007 trådte den seneste 6-årige aftale med EU i kraft. Protokollen angiver de kvotemængder, som Grønland har solgt til EU. Som finansiel modydelse får Grønland årligt ca. 320 mio. kr. Heraf er cirka 135 millioner betaling for fiskerirettighederne, og de resterende 187,5 millioner knytter sig til den globale partnerskabsaftale.⁵

Tabel 9: EU's fiskerimuligheder ved Vestgrønland (tons):

	EU's kvote efter overførsler	EU's kvote i henhold til aftale
Hellefisk SV	1.850	2.500
Rejer	4.000	4.000
Helleflynder	125	200
Krabber	500	500

Af de mængder, der fremgår af tabel 9, er der overført 800 tons hellefisk til Norge samt 150 tons hellefisk til Færøerne samt 1.335 tons rejer. 75 tons helleflynder og 800 tons hellefisk overføres til Norge. EU har ikke udnyttet krabbefiskeriet siden 2006.

Tabel 10: EU's fiskerimuligheder ved Østgrønland (tons):

	EU's kvote efter overførsler	EU's kvote i henhold til aftale
Hellefisk	6.601	7.500
Rejer	2.565	7.000
Helleflynder	1.125	1.075
Lodde	11.550	55.000

Af kvoterne i tabel 10 overføres 824 tons hellefisk til Norge. 75 tons hellefisk overføres til Færøerne. 1.335 tons rejer overføres til Færøerne. 3.500 tons rejer overføres til Norge. 75 tons helleflynder overføres til Norge. EU's loddekvote overføres ikke længere til Island.

Tabel 11: EU's fiskerimuligheder ved Vest- og Østgrønland (tons):

	EU's kvote efter overførsler	EU's kvote i henhold til aftale
Torsk	1.000	3.500
Rødfisk	6.115 (skal fiskes med flydetrawl)	8.000
Bifangster	2.180	2.300

Af kvoterne i tabel 11 har EU overført 1.500 tons af den pelagiske rødfisk til Norge. Endvidere har EU overført 385 tons af den pelagiske rødfisk til Færøerne, der kun kan fiskes ved Østgrønland. Derudover har EU overført 500 tons torsk til Norge samt 120 tons skolæst til Norge, som er bifangst.

⁵ Grønland - EU protokol nr. 5 fra 1. januar 2007

7.2. Færøerne

Det færøske fiskeri i grønlandsk farvand er af et beskedent omfang. I henhold til protokollen for 2010 mellem Grønland og Færøerne kan færøske fartøjer fiske 125 tons hellefisk indenfor det havgående fiskeri nord for 68°00 i Vestgrønland. Færøerne har desuden mulighed for forsøgsfiskeri efter forskellige arter i grønlandsk farvand, bl.a. 100 ton rejer i Nordøstgrønland og adgang til forsøgsfiskeri i Østgrønland efter torsk, brosme og havkat. I dette fiskeri må den totale bifangst ikke overstige 275 tons, og den totale fangst af torsk må ikke overstige 275 tons.

Til gengæld for de færøske kvoter i grønlandsk farvand gives der som forsøgs- og udviklingsfiskeri adgang til et linefartøj til i 60 fiskedage at fiske efter bundfisk i færøsk farvand. Grønland fik derudover en kvote på atlanto-skandisk sild i 2010 på 3.600 tons, som kan fiskes på færøsk fiskeriterritorium eller i internationalt farvand.⁶

7.3. Norge

Med protokollen for 2010 mellem Grønland og Norge fik norske fartøjer adgang til at fiske følgende kvoter i grønlandsk farvand i 2010 (tons):

Tabel 12: Norges kvoter ved Grønland i 2010 (tons):

	Norges kvote efter overførsler	Norges kvote i henhold til aftale
Vestgrønland		
Hellefisk SV	800	900
Helleflynder	75	0
Torsk	750	750
Østgrønland		
Hellefisk	1.199	275
Rejer	3.100	0
Rødfisk, bund	200	400
Rødfisk, pel.	1.800	300
Helleflynder	310	235
Bifangst	270 max 10 %	150
Samlet Vest- og Østgrønland		
Torsk	750	750
Rødfisk, pel.	1.800	300
Bifangst	270 max 10 %	150

Af kvoten på pelagisk rødfisk fik Norge overflyttet 100 tons til bundrødfisk.

Hertil kommer, at Norge ifølge loddeaftalen mellem Grønland, Norge og Island har ret til 8 % af den samlede lodde TAC, som var på 150.000 tons.

Som modydelse for kvoterne til Norge fik Grønland bl.a. 1.625 tons torsk, 360 tons kuller og 730 tons sej i Barentshavet samt 925 tons sej syd for 62° N i norsk farvand. Derudover er der tilladt en samlet bifangst på 260 tons.

⁶ Protokol 2010: Til aftale af 27. maj 1997 mellem Færøernes Landsstyre og Grønlands Hjemmestyre om fiskerispørgsmål.

7.4. Rusland

Grønland udveksler også kvoter med Rusland. Ifølge protokollen for 2010 fik russiske fartøjer adgang til at fiske følgende kvoter i grønlandsk farvand:

Tabel 13: Ruslands kvoter i Grønland i 2010 (tons):

Vestgrønland	
Hellefisk SV	1.225
Hellefisk NV	650
Bifangst	10 %
Østgrønland	
Hellefisk	1.375
Pelagisk rødfisk	2.600
Bifangst	10 %

I modydelse for disse kvoter fik Grønland 4.450 tons torsk og 1.350 tons kuller og 10 % bifangst i russisk farvand.⁷

7.5. Island

Island havde i kvoteåret 2007-2008 (fiskeriet starter omkring 1. juli frem til 1. maj) ret til at fiske 81 % af den fælles loddebestand i farvandet mellem Jan Mayen, Island og Grønland. For kvoteåret 2009/2010 var TAC'en som tidligere nævnt på 150.000 tons.

7. 6 Bilateralt og multilateralt samarbejde

Generelt har Grønland et udmærket samarbejde med Norge, Rusland Færøerne og Island. Dette gælder ligeledes inden for det multilaterale samarbejde i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer NAFO, NEAFC og NASCO, der regulerer fiskeriet i Nordatlanten. Foruden bilaterale møder og møder i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer blev der i 2010 afholdt kyststatsmøder med Færøerne og Island om fordeling af den pelagiske rødfisk

⁷ Grønland og Rusland fiskeriprotokol 2010

8. Bilag 1: Havgående fiskeri - kvoter for 2010 og Bilag 2: Kystnært fiskeri - kvoter for 2010

Bilag 1: Havgående fiskeri, kvoter for 2010

	Kol. 1	Kol. 2	Kol. 3	Kol. 4	Kol. 5	Kol. 6	Kol. 7
Kvoter	Kvoter fordelt på lande						
i alt (tons)	Grønland	EU	Færøerne	Island	Norge	Rusland	
Vestgrønland							
13) Rejer	63.025	52.225	4.000				
4) 5) Hellefisk SV	7.000	2.075	1.850	150		1.700	1.225
Hellefisk NV	6.500	5.725	-	125			650
Krabber	900	400	500				
Skolæst	1.000	1.000	-				-
Rødfisk	1.000	1.000					
5) Helleflynder	1.200	1.000	125			75	
Havkat	1.000	1.000					
Lodde	25.000	25.000	-				
10) Torsk	750	-				750	
Bifangstkvote	-	-					max 10%

Østgrønland

4) 5) Rejer	12.400	5.400	2.565	1.335		3.100	
4) 5) 7) Hellefisk	12.000	2.575	6.601	350		1.099	1.375
Skolæst	1.000	1.000	-				
15) Rødfisk bund	6.000	5.600	-			400	
5) Helleflynder	2.000	565	1.125			310	-
Havkat	1.000	1.000					
1) 12) Lodde	16.500	4.950	-	-	11.550		
7) 9) 10) Torsk	5.000	1.475	1.500	275			
16) Sild	2.000	2.000					
16) Makrel	2.000	2.000					
16) Hestemakrel	2.000	2.000					
16) Guldlaks	2.000	2.000					
Blåhvilling	10.000	10.000					
Bifangstkvote			-	-		150	max 10%

Vest- & Østgrønland

Torsk	-	-	-	-		-	
6) Rødfisk, pel.	14.812	3.912	6.115	385		1.800	2.600
8) Bifangstkvote			2.180			120	max 10%

Norge

Torsk	2.150	2.150					
Kuller	630	630					
Sej N	1.000	1.000					
2) Bifangstkvote N	260	260					

Rusland

Torsk	4.450	4.450					
Kuller	1.350	1.350					
Bifangst	max 10%	max 10%					

Færøerne

3) Bundfisk	60 fiskedage	-					
11) Sild	3.600	3.600					

International

11) Sild	3.600	3.600					
Blåhvilling							
Internationalt: 2.924 tons heraf kan 2000 tons fiskeris i færøsk zone							
Rejer							
NAFO-område 3M: 258 fiskedage							
14) NAFO-område 3L: 3.101 tons fælles med Færøerne heraf 530 tons til Grønland							
Svalbard: 450 fiskedage							
Forsøgsfiskeri							
Færøsk område: 60 fiskedage							

Noter:

- 1) Den foreløbige TAC på lodde fastsættes i juni for kvoteåret 20. juni – 30. april (lodden er fredet i maj-juni). Den endelige TAC fastsættes i slutningen af fiskerisæsonen. Den endelige TAC er fastsat til 150.000 tons for fiskerisæsonen 2009/2010.
- 2) Bifangstkvote af andre arter (rødfisk og hellefisk) på op til 260 tons i norsk farvand nord for 62°N.
- 3) Grønland har 60 fiskedage til fiskeri efter bundfisk ved Færøerne.
- 4) EU har aftalt med Færøerne, at der overføres EU-kvoter til Færøerne. Det drejer sig om 150 tons hellefisk ved Vestgrønland samt 1.335 tons rejer, og 75 tons hellefisk ved Østgrønland.
- 5) EU har aftalt med Norge, at der overføres EU-kvoter til Norge. Det drejer sig om 800 tons hellefisk, 75 tons helleflynder ved Vestgrønland, samt 3.100 tons rejer, 824 tons hellefisk, og 75 tons helleflynder ved Østgrønland.
- 6) EU's kvote er på 8000 tons, som kan fiskes med pelagisk trawl. Kvoten kan fiskes i både Øst- og Vestgrønland. EU kan opfiske kvoten i NEAFC reguleringsområde i det omfang grønlandske krav til rapporteringen følges. Jævnfør EU's TAC/kvote forordning er der videreallokeret 1500 tons pelagisk rødfisk til Norge, og 385 tons pelagisk rødfisk til Færøerne. Til disposition har EU en maksimal kvote på i alt 6.115 tons. Max.70 % af kvoten kan tages indenfor et reguleret område, og max. 15 % af kvoten kan fiskes i perioden 1.april til 10. maj.
- 7) Grønland kan give højst 3 færøske trawl- og/eller linefartøjer adgang til forsøgsfiskeri ved Østgrønland efter torsk, brosme og havkat. Den totale bifangst af helleflynder og hellefisk i dette forsøgsfiskeri må maksimalt udgøre 275 tons tilsammen. Den totale fangst af torsk må ikke overstige 275 tons. Derudover har Færøerne fået tildelt 100 tons rejer som forsøgsfiskerikvote ved Østgrønland. Forsøgskvoten er ikke medregnet i bilag 1.
- 8) EU's samlede bifangst må maksimalt udgøre 2.180 tons. EU har videreallokeret 120 tons til Norge som bifangstkvote.
- 9) Kvoten på torsk var i starten af året på 5000 tons, og må kun fiskes i Østgrønland. Dog kan 750 tons fiskes som forsøgskvote i Vestgrønland, jf. aftalen med Norge. EU har fået reduceret sin kvote med 1.000 tons, som følge af at der er overført 1.000 tons til det kystnære torskefiskeri. Derudover er der overført kvotemængde fra det havgående torskefiskeri til det kystnære torskefiskeri på 1.750 tons.
- 10) Forsøgsfiskeri til norske fartøjer. Kvoten må kun fanges i Vestgrønland. Kvoten vil blive fratrukket den østgrønlandske torskekvote.
- 11) Kvoten kan fiskes i norsk og færøsk fiskeriterritorium samt i internationalt farvand
- 12) Den samlede loddekvote for kvoteåret 2009-2010 er fastsat til 150.000 tons, heraf får Grønland 4.950 tons. Ifølge EU-aftalen skal EU tildeles 70 % af den grønlandske kvote svarende til 11.550 tons. Disse bliver videreoverført fra EU til Island.
- 13) Der er overført 6800 tons fra det havgående til det kystnære rejefiskeri.
- 14) Rejekvoten i NAFO 3L er på 3.101 tons og er en autonom kvote som deles med Færøerne. Fordelingen er 2.571 tons til Færøerne og 530 tons til Grønland.
- 15) Kvoten er forhøjet med 1000 tons, som er allokeret til forsøgsfiskeri.
- 16) Kvoterne er allokeret til forsøgsfiskeri.

Bilag 2: Kystnært fiskeri, kvoter for 2010

	Kol. 1
	Kvoter i alt (tons)
Vestgrønland	
Rejer ¹⁾	54.345
Krabber ²⁾³⁾	3.150
Kammusling Nuuk	720
Kammusling Mudderbugten	-
Kammusling Attu ⁷⁾	100
Syd - Saqqaq	400
Nord - Kangaarsuk	700
Nordre Strømfjord	300
Kammusling i alt	2.220
Hellefisk Upernavik ⁴⁾	6.500
Hellefisk Uummannaq ⁵⁾	5.799
Hellefisk Disko-bugten	8.800
Øvrige Grønland	-
Hellefisk i alt	21.099
Torsk ⁶⁾	9.250

Noter:

1. Der er overført 6.800 tons fra det havgående til det kystnære rejefiskeri.
2. Kvoten på krabber er fordelt på 6 forvaltningsområder i Vestgrønland.
3. Kvoten på krabber i forvaltningsområde Narsaq-Qaqortoq er forhøjet med 150 tons.
4. Kvoten på hellefisk i forvaltningsområde Upernavik er forhøjet med 500 tons.
5. Kvoten på hellefisk i forvaltningsområde Uummannaq er forhøjet med 799 tons.
6. Kvoten på torsk er forhøjet med 4.250 tons. Forhøjelsen er dels sket via kvoteoverførsel fra det havgående torskefiskeri og dels via forhøjelse af kvoten.
7. Må kun fiskes udenfor det lukkede område.